

Załącznik do zarządzenia Ministra
Obrony Narodowej z dnia 7 marca
1979 r. (poz. 59).

WYKAZ

MUNDURÓW WOJSKOWYCH ORAZ ICH CZĘŚCI, KTÓRYCH UŻYWANIE WBREW ICH PRZEZNACZENIU JEST ZAKAZANE, NAWET PO POZBAWIENIU OZNAK WOJSKOWYCH

1. Ubiór wyjściowy i służbowy wojsk lądowych, lotniczych i marynarki wojennej:
 - 1) czapka garnizonowa;
 - 2) beret koloru bordo i niebieskiego;
 - 3) płaszcz sukienny szeregowego i podchorążego;
 - 4) płaszcz letni podchorążego (nieprzemakalny);
 - 5) półpłaszcz sukienny marynarza;
 - 6) mundur wyjściowy (służbowy) szeregowego i podchorążego;
 - 7) mundur wyjściowy (służbowy) marynarza i podchorążego marynarki wojennej;
 - 8) sznury galowe.
 2. Ubiór ćwiczebny (polowy):
 - 1) czapka polowa;
 - 2) czapka futrzana;
 - 3) kurtka polowa;
 - 4) mundur drelichowy;
 - 5) peleryna namiot;
 - 6) peleryna nieprzemakalna;
 - 7) pas brezentowy z szelkami;
 - 8) obuwie ćwiczebno-służbowe typu wojskowego.
 3. Ubiór specjalny:
 - 1) kombinezon pilota;
 - 2) kombinezon czołgisty-warsztatowca;
 - 3) ubiór nieprzemakalny marynarza z kapturem;
 - 4) ubiór technika lotniczego;
 - 5) kurtka skórzana pilota na futrzanej podpince (krótka i $\frac{3}{4}$ długości);
 - 6) furażerka, olimpijka i spodnie pilota.
- Uwaga: Przedmioty wymienione w wykazie oznaczane są stemplem „MON” lub „MSW” oraz stemplem jednostki wojskowej, która te przedmioty wydała do użytkowania.

60

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 marca 1979 r.

w sprawie rozliczania przez jednostki państwowe należności budżetowych z tytułu niezagospodarowania zapasów zbędnych.

Na podstawie § 7 ust. 4 uchwały nr 164 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1971 r. w sprawie rozporządzania przez państwowe jednostki organizacyjne niektórymi ruchomymi składnikami majątkowymi (Monitor Polski z 1979 r. Nr 5, poz. 45) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa:

- 1) sposób zaliczania rzeczowych składników majątku obrotowego jednostek państwowych do zapasów zbędnych,
- 2) sposób ustalania wartości zapasów zbędnych,
- 3) zasady i tryb rozliczania przez jednostki państwowe należności budżetowych z tytułu niezagospodarowania zapasów zbędnych.

2. Hlekróć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) uchwałę — rozumie się przez to uchwałę nr 164 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1971 r. w sprawie rozporządzania przez państwowe jednostki organizacyjne niektórymi ruchomymi składnikami majątkowymi (Monitor Polski z 1979 r. Nr 5, poz. 45),
- 2) jednostkę — rozumie się przez to jednostkę państwową określoną w § 2 ust. 1 pkt 3 uchwały,
- 3) należności budżetowej — rozumie się przez to należność określoną w § 6 ust. 3 i § 7 ust. 3 uchwały,
- 4) zapasach zbędnych — rozumie się przez to zapasy zbędne rzeczowych składników majątku obrotowego, z wyjątkiem składników wymienionych w § 1 ust. 4 uchwały.

§ 2. 1. Za zapasy zbędne uważa się:

- 1) pełnowartościowe:
 - a) surowce i inne materiały bezpośrednio, stanowiące zapas jednostki co najmniej od 6 miesięcy, z tym zastrzeżeniem, że dla importowanych surowców i innych importowanych materiałów bezpośrednich oraz surowców pochodzenia rolniczego, nawozów

mineralnych i chemicznych środków ochrony roślin, a także materiałów bezpośrednich w jednostkach, w których wykonywanie remontów stanowi działalność podstawową, okres ten wynosi co najmniej 12 miesięcy,

- b) części zapasowe do tych maszyn i urządzeń oraz środków transportowych, których jednostka nie posiada co najmniej od dwóch miesięcy,
- c) pozostałe materiały stanowiące zapas jednostki co najmniej od 18 miesięcy;

2) pełnowartościowe półfabrykaty, produkcję w toku i oprzyrządowanie, przygotowane dla produkcji, która została zaniechana lub nie została podjęta, jeżeli w ciągu 6 miesięcy od decyzji o zaniechaniu lub niepodjęciu produkcji nie mogą być one wykorzystane do produkcji bieżącej,

3) pełnowartościowe wyroby i towary, na które w ciągu roku od ich wytworzenia lub nabycia nie znaleziono nabywcy,

4) niepełnowartościowe materiały, półfabrykaty, produkcję w toku, wyroby i towary, których nie można zużyć lub sprzedać po obowiązujących cenach wobec braku lub utraty wymaganych właściwości użytkowych.

2. Nie uważa się za zapasy zbędne:

- 1) zapasów wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 3, jeżeli bank finansujący jednostkę uznał je za nadmierne,
- 2) zapasów sezonowych i rezerw,
- 3) części zamiennych, które producenci, jednostki handlu środkami produkcji oraz jednostki, dla których wykonywanie remontów stanowi działalność podstawową, są obowiązani utrzymywać w ustalonym okresie po zaniechaniu produkcji lub importu wyrobów, do których te części są przeznaczone.

§ 3. 1. Ujawnienie przez jednostkę:

- 1) zbędnych zapasów pełnowartościowych powinno nastąpić nie później niż w ostatnim dniu miesiąca, w którym upływa termin określony w § 2 ust. 1 pkt 1—3,
- 2) zbędnych zapasów niepełnowartościowych powinno nastąpić nie później niż w ostatnim dniu kwartału, w którym zakończono spis z natury bądź społeczny przegląd zapasów.

2. Ujawnione zapasy zbędne powinny być ujęte w ewidencji księgowej lub pozaksięgowej, zawierającej co najmniej następujące dane:

- 1) ilość i wartość poszczególnych składników zapasów oraz datę ich ujawnienia,
- 2) ilość i wartość zagospodarowanych zapasów z uwzględnieniem dat ich zagospodarowania.

Ewidencja ta powinna umożliwić określenie wartości nie zagospodarowanych zapasów zbędnych według stanu na dzień 30 czerwca i dzień 31 grudnia każdego roku.

§ 4. 1. Podstawę określenia należności budżetowej stanowi wartość zapasów zbędnych w cenach ewidencyjnych, z tym zastrzeżeniem, że w razie ustalenia tych cen na poziomie cen sprzedaży wartość zapasów koryguje się o odchylenia od cen zakupu lub kosztu wytworzenia. W państwowych przedsiębiorstwach gospodarki rolnej i państwowych gospodarstwach rolnych podstawę określenia należności budżetowej stanowi wartość tych zapasów w cenach będących podstawą ich wyceny w rocznych sprawozdaniach finansowych.

2. Należność budżetowa podlega odprowadzeniu do budżetu centralnego na rachunek właściwego okręgowego zarządu dochodów państwa i kontroli finansowej:

- 1) w ciągu 10 dni od daty doręczenia wystąpienia pokontrolnego — w wypadku określonym w § 6 ust. 3 uchwały,

2) w ciągu 45 dni po upływie każdego półrocza — w wypadkach określonych w § 7 ust. 3 uchwały.

3. Należność budżetową zalicza się do strat nadzwyczajnych jednostki.

4. Zwalnia się jednostki od naliczania i odprowadzania do budżetu należności budżetowych nie przewyższających kwoty 1.000 zł.

§ 5. Zwalnia się jednostki od obowiązku naliczania i uiszczania należności budżetowych, określonych w § 6 ust. 3 uchwały, powstałych w wyniku stwierdzeń organów kontroli lub banków finansujących, dokonanych w okresie do dnia 30 kwietnia 1979 r.

§ 6. Centralne organizacje spółdzielcze, Centralny Związek Kolek Rolniczych, Centralny Związek Rzemiosła oraz zarządy organizacji społecznych w przepisach wydawanych stosownie do § 27 uchwały mogą stanowić, że kwoty odpowiadające należnościom budżetowym przekazywane są na scentralizowany fundusz wyrównawczy centralnej organizacji spółdzielczej lub jego odpowiednik.

§ 7. 1. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 31 marca 1972 r. w sprawie zapasów nieprawidłowych podlegających bieżącej przecenie i zasad rozliczania skutków tej przeceny (Monitor Polski z 1972 r. Nr 23, poz. 134 i z 1973 r. Nr 27, poz. 172).

2. Jeżeli w toku kontroli rozliczeń z budżetem za rok 1978 lub lata poprzednie zostanie stwierdzone, że przecena pełnowartościowych zapasów nieprawidłowych nastąpiła po upływie 3 miesięcy od daty ich ujawnienia, nie stosuje się sankcji określonych w § 5 zarządzenia, o którym mowa w ust. 1.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do należności budżetowych powstałych po dniu 1 stycznia 1979 r.

Minister Finansów: H. Kisiel

61

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 marca 1979 r.

w sprawie ustalenia wzoru, próby i wagi monety nominalnej wartości 100 zł.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 20, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wzór, próbę i wagę monety nominal-

nej wartości 100 zł, określone w załączniku do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 12 marca 1979 r. (poz. 61).

WZÓR, PRÓBA I WAGA MONETY NOMINALNEJ WARTOŚCI 100 ZŁ

Wartość	Cechy graficzne		Brzeg (otok)	Waga w grmach	Średnica w mm	Próba metalu
	strona główna	strona odwrotna				
100 złotych	Wizerunek orła ustalony dla godła PRL, po bokach orła oznaczenie roku 1979, pod orłem napis ZŁ 100 ZŁ, w otoku napis POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA	Profil głowy Ludwika Zamenhofa, wokół napis LUDWIK ZAMENHOF 1859—1917	gładki	16,5	32	srebro 625/1000 Ag

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.